

РЕШЕНИЕ

№ 774

гр. Варна, 09.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 15 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Валя Цуцакова

при участието на секретаря Радостина Ив. Иванова
като разгледа докладваното от Валя Цуцакова Административно наказателно дело № 20213110204997 по описа за 2021 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на "СУНАК." ООД-гр.Варна, ЕИК 206139400 против наказателно постановление № 03-2100071/06.10.2021 г. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда" Варна, с което на дружеството е наложено административно наказание "ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ" в размер на 1700 лева на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 1 от КТ за нарушение по чл. 153, ал. 2 от КТ.

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, поради което като допустима е приета от съда за разглеждане.

С жалбата се изразява становище, че НП е незаконосъобразно, , твърди се, че в АУАН не е посочено кога е констатирано нарушението, че не се сочи час на извършването му, че се твърди, че нарушението е установено въз основа на графици и ведомости за месеците юни и юли 2021г., а се твърди, че е извършено на 29.08.2021г., сочи се, че визираното в НП лице е пребивавало в хотела в качеството си на управител на МДУ и е имало подсигурена стая за почивка в хотела, , оспорва се размерът на наложеното административно наказание, като се иска отмяна на НП, а в условията на евентуалност се иска налагане на минимално наказание.

В съдебно заседание въз. дружество, при редовност на призоваването, се представлява от адв.Р., надлежно упълномощена и приета от съда.Процесуалният представител поддържа жалбата, а в хода на делото по същество излага аргументи в

подкрепя на становището си, че нарушението не е доказано, оспорва размерът на наложеното административно наказание и в заключение иска отмяна на НП, алтернативно се иска намаляване размера на наложеното административно наказание и присъждане на направените по делото разноски.

Процесуалният представител на въззиваемата страна оспорва жалбата, а в хода на делото по същество моли НП да бъде потвърдено, като законосъобразно, аргументира доказаност и съставомерност на приетото за установено нарушение, справедливост на наложеното наказание и моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

След преценка на доводите на жалбоподателя и с оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа и правна страна следното:

През месец септември 2021г., служители на Д“ИТ“-Варна, сред които св.Д. извършили проверка на МДУ “ Жулио Кюри“, находящ се в гр.Варна, КК“Св. Св. Константин и Елена“, стопанисван от „СУНАК.“ ООД.Поводът за проверката бил постъпил сигнал от няколко лица, сред които и св.Н., за нарушения, свързани с работното време.Установено било, че управител на обекта е св.Н. и че съгласно представения Правилник за вътрешния трудов ред в обекта е установено сумирано изчисляване на работното време на работещите.От представените графици за месец август 2021г. било установено, че св.С.Н.- управител на МДУ е полагал труд в периода от 23.08.2021г. до 29.08.2021г. включително т.е. седем последователни дни, като работодателят- „СУНАК.“ ООД-гр.Варна не му е осигурил не по-малко от 36 часа седмична почивка.

Предвид горното на 27.09.2021г. св.Д. съставила АУАН срещу въз. дружество, в който описала приетото за установено нарушение на чл.153 ал.2 от КТ.

АУАН бил съставен в присъствието и връчен на упълномощено от представляващия дружеството жалбоподател лице, което го подписало без възражение.В законоустановения срок били депозирани писмени възражения срещу три съставени АУАН за нарушения на КТ, като специално по отношение на АУАН, касаещ процесното нарушение на чл.152 ал.3 от КТ във възражението било отразено, че дружеството е запознато, че са го извършили.

На 06.10.21г. въз основа на материалите по преписката АНО АНО издал НП, с което на дружеството била наложена на основание чл. 416, ал. 5 и чл. 414, ал. 1 от КТ Имуществена санкция в размер на 1700 лв. за административно нарушение по чл. 153, ал. 2 от КТ.

В хода на съдебното производство бе разпитан св.Н., от показанията на който се установи, че в действителност е бил в ТПО със санкционираното дружество и е работил като управител на хотел МДУ “Жулио Кюри“, находящ се в гр.Варна, КК“Св. Св. Константин и Елена“, стопанисван от „СУНАК.“ ООД, че работното време е било почти всеки ден от 08.00ч. до 01,00ч., като за времето, през което е бил в ТПО с дружеството не е имал нито един почивен ден, включително е бил на работа за периода от 23.08. до 29.08.2021г.Установи се, че св.Н. е представляващ „Наука инвест“, но в процесния период е

пребивавал в МДУ единствено в качеството си на управител въз основа на ТПО със „СУНАК.“ ООД, както и че не е имал стая за почивка в хотела и че графичите не са отразявали реално отработените дни.

Съдът напълно кредитира показанията на свидетелите Д. и Н., тъй като същите са последователни, непротиворечиви и взаимно допълващи се.

Съдът не кредитира приложеният по делото график единствено в частта в която са отразени почивки за св.Н., тъй като от показанията на самия свидетел се установи, че същият реално не е почивал през целия летен сезон. Останалите писмени доказателства по делото се кредитират от съда, тъй като същите са непротиворечиви по между си и кореспондират с установената по делото фактическа обстановка.

Гореописаната фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателства по АНП, от показанията на горепосочените свидетели, дадени в хода на съдебното производство и приложените писмени доказателства, които преценени в тяхната взаимно свързаност са логически свързани и последователни, поради което съдът ги кредитира.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваването му, и справедливостта на наложеното административно наказание прави следните изводи:

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган- от Директора на Дирекция " Инспекция по труда" гр. Варна.

В хода на административно наказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Наказателното постановление е било издадено в шестмесечния преклузивен срок, като същото е съобразено с нормата на чл. 57 от ЗАНН. При съставянето на акта за установяване на административно нарушение също са били спазени изискванията на чл. 42 от ЗАНН. Съдът намира, че при съставяне на акта не е допуснато твърдяното. По никакъв начин не е било нарушено правото на защита на жалбоподателят. Вмененото във вина на въззивника нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава, посочени са дата и място на извършване, обстоятелства при които е извършено, доказателства, които го подкрепят, като посочването на конкретен час на извършване на нарушение не е било необходимо. Посочени са нарушените материално правни норми, като наказанието за нарушението е индивидуализирано. Нарушителят се защитава срещу фактите, изрично в обстоятелствената част на НП е посочено, че нарушението е установено въз основа на график за месец август, поради което последващото визиране на доказателства- предварителни графици за месец юни и юли 21г. не съставлява съществено процесуално нарушение.

Правилно административно наказващия орган е приложил материалния закон, като е съотнесъл установените фактически констатации към хипотезата на правната норма. От показанията на свидетелките по делото и специално от показанията на св.Н., както и от

писмените доказателства по делото по безспорен и категоричен начин се установява, че въз. дружество е извършило нарушение на трудовото законодателство, конкретно на нормата на чл.153 ал.2 от КТ, след като не е осигурило непрекъсната седмична почивка не по-малко от 36 часа на работника С.Н.. Поради това съдът намира, че правилно наказващият орган е приел, че е било допуснато нарушение на посочените в постановлението разпоредбите на Кодекса на труда. От друга страна "СУНАК." ООД, представлявано от жалбоподателят безспорно има качеството "работодател", тъй като се явява юридическо лице което самостоятелно наема работници или служители по трудово правоотношение. В тази връзка съдът не споделя възраженията, че нарушението не е доказано и че св.Н. на друго основание е пребивавал в хотела, респективно е имал стая за почивка, тъй като безспорно се установи от показанията на св.Н., че същият е пребивавал в хотела единствено в качеството си на негов управител въз основа на ТПО със санкционираното дружество и че не е имал никаква стая за почивка. Доказателства за противното не са ангажирани нито в хода на АНП, не се ангажираха и в с.з., още повече, че в писменото възражение, приложено по преписката, изрично е отразено, че дружеството е осъзнало, че го е извършило.

Съгласно чл. 414, ал. 1 от КТ работодател, който наруши разпоредбите на трудовото законодателство извън правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с имуществена санкция или глоба. В конкретния случай правилно е ангажирана обективната, безвиновна отговорност на дружеството-работодател. Съдът намира, че правилно АНО е определил субекта на нарушението и е наложил наказание имуществена санкция на "СунаК. "ООД.

Съдът намира, че случаят не е маловажен, тъй като нарушението не се отличава със степен на обществена опасност, различна от обичайната за съответния вид. Необходимостта от непрекъсната седмична почивка на работника, не по-малко от 36 часа е приета от законодателя на базата на влиянието на трудовия процес върху човешкия организъм. Тази почивка е необходима на всеки работник, за да може да бъде възстановена работоспособността му. Съдът намира, че спазването на конкретната норма от трудовото законодателство е от изключително значение за опазване здравето на всеки един работник. Предвид гореизложеното съдът намира, че не може да се приеме, че конкретното нарушение е маловажно.

Съдът намира, че при определяне размера на наложеното наказание е взета предвид разпоредбата на чл. 12 от ЗАНН, която визира, че административните наказания се налагат с цел да се предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правен ред и в тази връзка са съобразени всички отегчаващи и смекчаващи отговорността обстоятелства. Установи се, че проверката е инициирана имонно по сигнал на няколко работника за нарушения на трудовото законодателство, включително и за такива, касаещи работното време, а конкретно по отношение на св.Н. се установи, че същият е престирил работна сила през сезона без да е почивал нито един ден. В случая е определено наказание към минималния размер предвиден в закона, което е справедливо и ще изпълни целите на чл. 12 от ЗАНН.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН следва на Дирекция "Инспекция по труда" гр. Варна да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер определен в чл. 37 от Закона за правната помощ/ЗПП/, съгласно препращащата разпоредба на чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН. Съгласно чл. 37, ал. 1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. В случая за защита по дела по ЗАНН чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ предвижда възнаграждение от 80 до 120 лева. Производството по делото не се отличава с фактическа или правна сложност, поради което следва да се присъди възнаграждение на минимума от 80 лева.

С оглед изхода на спора искането за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение в полза на дружеството-жалбоподател се явява неоснователно.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2т.5 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 03-2100071/06.10.2021 г. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда" Варна, с което на "СУНАК." ООД-гр.Варна, ЕИК 206139400 е наложено административно наказание "ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ" в размер на 1700 лева на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 1 от КТ за нарушение по чл. 153, ал. 2 от КТ.

ОСЪЖДА "СУНАК." ООД-гр.Варна, ЕИК 206139400 да заплати на Дирекция "Инспекция по труда"Варна сумата от 80 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Варненския административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че решението и мотивите са изготвени.

След влизане в сила на съдебното решение, АНП да се върне на наказващия орган по компетентност.

Съдия при Районен съд – Варна: _____